

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.338 van 17 juni 1998

A. 73.638/VI-14.125

In zake : **VAN VELTHEM** Monique

rue de Sambre 12D
7850 Edingen

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Edingen,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Fernand KENIS, advocaat,
Sint-Michielslaan 55/10
1040 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 18 maart 1997 bij een ter post aangetekende brief ingediende verzoekschrift, waarbij Monique VAN VELTHEM de nietigverklaring vordert van het besluit van 23 oktober 1996, waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Edingen haar als tuchtstraf voor een maand schorst met inhouding van wedde, en dit in januari 1997;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 november 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 16 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 mei 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. KENIS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster is verpleegster A1 bij het O.C.M.W. van Edingen. Zij oefent haar ambt uit in het rusthuis.

2. Op 23 oktober 1996 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn beslist haar als tuchtstraf voor een maand te schorsen met inhouding van wedde.

Die beslissing, die de bestreden handeling is, is op 25 oktober 1996 bij een ter post aangetekende brief ter kennis van betrokkene gebracht.

3. Op 22 november 1996 heeft verzoekster beroep ingesteld bij de gouverneur met het oog op de nietigverklaring van het besluit van 23 oktober 1996. Op 16 januari 1997 heeft de gouverneur verzoekster meegedeeld dat hij van oordeel was geen bezwaar te moeten maken tegen het gelaakte besluit.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, ontleend aan het feit dat het beroep te laat is ingesteld; dat zij aanvoert dat een oneigenlijk beroep dat tijdig bij de toezichthoudende overheid is ingesteld tegen een beslissing van de gemeenteoverheid, de termijn om tegen die beslissing beroep aan te tekenen bij de Raad van State weliswaar opschort, maar dat die opschorting niet langer duurt dan de termijn van 40 dagen waarover de gouverneur beschikt om zijn toezicht uit te oefenen, welke termijn is ingegaan met de kennisgeving van het besluit van het O.C.M.W. aan de toezichthoudende overheid, dus op 24 oktober 1996, en op 4 december 1996 verstreken is; dat zij, wanneer zij die beginselen toepast op het voorliggende geval, besluit dat het beroep te laat is ingesteld;

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord verklaart dat zij zich verlaat op de wijsheid van de Raad van State; dat zij echter opmerkt dat "de verwerende partij (...) haar plicht inzake informatieverstrekking niet in acht heeft genomen, doordat ze in haar kennisgeving van 24 oktober 1996 er niet op heeft gewezen dat, in geval van een oneigenlijk beroep, de termijn om bij de Raad van State beroep in te stellen 40 dagen + 60 dagen zou zijn, met ingang van

diezelfde 24 oktober"; dat zij bovendien stelt dat de gouverneur haar misleid heeft door haar zijn beslissing ter kennis te brengen zonder haar te informeren over het verstrijken van de termijn;

Overwegende dat de beroepen genoemd in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, luidens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, verjaren zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen zijn bekendgemaakt of betekend; dat indien ze noch bekendgemaakt noch betekend moeten worden, de termijn ingaat op het tijdstip waarop verzoeker ervan heeft kennisgenomen; dat algemeen aangenomen wordt dat een bezwaar bij de toezichthoudende overheid die over een vernietigingsbevoegdheid beschikt de termijn stuit om bij de Raad van State beroep in te stellen, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt gemaakt voordat die termijn verstrijkt en tevens voordat de termijn verstrijkt waarover de toezichthoudende overheid beschikt om haar vernietigingsbevoegdheid naar aanleiding van dat bezwaar uit te oefenen, waarbij de bezwaarindiener dan opnieuw het recht heeft om binnen 60 dagen beroep in te stellen bij de Raad van State; dat de bezwaarindiener, om van dat processueel voordeel gebruik te kunnen maken, zelf moet informeren naar de datum waarop de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om haar bevoegdheid uit te oefenen, ingaat en verstrijkt, en dienovereenkomstig moet berekenen over welke termijn hij beschikt om beroep in te stellen bij de Raad van State;

Overwegende dat de bestreden handeling in het onderhavige geval op 25 oktober 1996 bij een ter post aangetekende brief ter kennis van verzoekster is

gebracht; dat ze op 29 oktober 1996 bij het provinciaal gouvernement is binnengekomen; dat het tijdsbestek dat bij de artikelen 111, § 3, en 112, tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 aan de gouverneur is toebedeeld, overeenkomstig artikel 110bis dat bij het Waalse decreet van 6 april 1995 in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is ingevoegd, op 30 oktober 1996 is ingegaan en op de eerste werkdag na 8 december 1996 is verstreken, dat wil zeggen op 9 december 1996; dat het bezwaar dat verzoekster op 22 november 1996 bij de toezichthoudende overheid heeft ingediend de termijn om beroep in te stellen bij de Raad van State gestuit heeft; dat die termijn opnieuw is beginnen lopen op 10 december 1996; dat de mededeling die de gouverneur op 16 januari 1997 aan verzoekster heeft gedaan daarop geen enkele invloed heeft; dat, aangezien de 60e dag van de termijn zaterdag 8 februari 1997 was, de datum waarop die termijn verstreek met toepassing van artikel 88, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State verschoven is naar de eerstvolgende werkdag, nl. maandag 10 februari 1997;

Overwegende dat de verwerende partij niet verplicht was verzoekster bij de kennisgeving van de bestreden handeling mee te delen welk gevolg een eventueel bezwaar harentwege bij de toezichthoudende overheid kon hebben voor de berekening van de termijn om beroep in te stellen bij de Raad van State; dat het beroep, dat op 18 maart 1997 ingesteld is, te laat komt; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeventien juni 1900 achtennegentig door :

de HH. CLOSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.